

Vraag nr. 83
van 25 mei 2000
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Kijk- en luistergeld – Inning

De inning van het kijk- en luistergeld door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, ondersteund door de CV Cipal (Centrum voor Informatie Provincies Antwerpen en Limburg) lijkt niet optimaal te gebeuren, afgaande op een aantal reacties waarvan in de pers recentelijk melding werd gemaakt.

Zo lijkt geen rekening te worden gehouden met brieven waarin eigenaars van een radio- of televisietoestel laten weten dat zij niet langer in het bezit zijn van een dergelijk apparaat. Erger zelfs, er worden deurwaarders op afgestuurd alsof er geen vuiltje aan de lucht is. Voor de eigenaars die plichtsbewust de betrokken dienst op de hoogte hebben gebracht, valt de rekening bijzonder duur uit, aangezien naast het kijk- en luistergeld ook nog innings- en aanmaningskosten worden aangerekend.

Nochtans blijken de betrokkenen wel degelijk rekening te hebben gehouden met de bepalingen van de wet van 13 juli 1987 en tijdig de dienst op de hoogte te hebben gebracht. Brieven gaan hier kennelijk verloren. Nalatigheid van de betrokken bezitters kan zeker niet altijd worden ingeroepen.

Men kan zich daarom de vraag stellen wat er gebeurt met de brieven die aan de CV Cipal worden opgestuurd met betrekking tot het kijk- en luistergeld.

1. Waarom wordt niet onmiddellijk na ontvangst van een schrijven van de bezitter van een radio- of televisietoestel, aan de betrokkene ter kennis gebracht dat, als het houden van een ontvangsttoestel eindigt na de uiterste betaaldatum, het kijk- en luistergeld verschuldigd blijft voor de hele periode ?
2. Hoeveel dossiers van niet-betaling van het kijken luistergeld hebben in 1998 en 1999 het voorwerp uitgemaakt van een invordering door tussenkomst van een deurwaarder ?

Antwoord

1. Er dient onderscheid te worden gemaakt tussen een geldige en een ongeldige opzeg.

Een *ongeldige* opzeg wordt schriftelijk beantwoord, waarbij de betrokken houder van één of meer belastbare toestellen naargelang het geval wordt meegedeeld dat de opzeg te laat gebeurde om de betrokken heffing te kunnen annuleren, of dat de bestemming van het (de) opgezegde toestel(len) dient te worden meegedeeld alvorens tot schrapping te kunnen overgaan.

Een debiteur die een *geldige* opzeg, dit wil zeggen schriftelijk en binnen de termijnen zoals bepaald in artikel 15 van de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld, aan de Belastingdienst voor Vlaanderen – Kijk- en Luistergeld verstuurt, krijgt enkel een schriftelijke reactie van de dienst wanneer het aanslagbiljet niet wordt teruggestuurd. In dat geval wordt een formulier 1133.7 gestuurd naar de betrokken burger, waarbij wordt gemeld dat het desbetreffende aanslagbiljet als nietig mag worden beschouwd.

Bij een debiteur die zijn aanslagbiljet terugstuurt, wordt ervan uitgegaan dat hij door het terugsturen ook weet dat er niet verder zal worden ingevorderd. Misschien kan voor de klantvriendelijkheid in de toekomst ook een ontvangstmelding voor deze categorie worden opgestuurd, alhoewel het duidelijk niet deze belastingplichtigen zijn die de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelt.

De bewering als zou de Belastingdienst voor Vlaanderen niet reageren op opzeggingen, is dus niet correct. Wel is het mogelijk dat opzeggingen die niet aangetekend worden verstuurd, wat trouwens geen verplichting is, verloren gaan. In dat geval blijft de vergunning gewoon doorlopen, met als gevolg dat de gebruikelijke documentenstroom opnieuw voor een volledig jaar moet worden opgestart, conform de bepalingen van de wet, die stelt dat opzeggingen na de uiterste vervalddag slechts gelden vanaf de volgende vervalddag.

2. In het kader van de invorderingsprocedure van achterstallig kijk- en luistergeld werden tijdens de aanslagjaren 1998 en 1999, na

het versturen van herinneringen en aanmaningen, respectievelijk slechts 38.571 en 35.867 dwangbevelen aan gerechtsdeurwaarders bezorgd.

Ik neem dan ook de gelegenheid te baat om te wijzen op het zeer kleine aantal dwangbevelen, vermits zij nog geen procent

uitmaken van het totaal aantal aanslagen. Dit wijst erop dat het kijk- en luistergeld een belasting is die vrij effectief wordt geïnd. Ik zal daar later naar aanleiding van de evaluatie van de Vlaamse fiscaliteit op terugkomen.